

GAZETA

WIELKIEGO XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

w Środę dnia 13go Grudnia.

Królewskie Ministerium Spraw Wewnętrznych, względem zaprowadzenia nowy taxy Medykamentów, następujące wydało

OBWIESCZENIE.

Najnowsze wydanie *Pharmacopoeae Borussicae* pociągnęło nieodzownie za sobą już w druku wyszłą a mającą z powyższem dziełem związek, taxę medykamentów. — Podpisane Ministerium zatwierdziło ją we wszystkich szczegółach, iak przez Deputacyą Wydziału umiejętności dla sztuki lekarskiej była wyprobowaną i podaną, i postanowia ninieyszém, iż Aptekarze w Królewsko-Pruskich krajach od dnia 1. Grudnia r. b. do teyże stosować się winni, a wszystkie Regencye, Urzędnicy Policyjni i medycynalni na dopełnienie tego baczenie dawać mają.

Wykroczenia przeciw teyże pociągają za sobą karę Edyktem medycynalnym z roku 1725 na 25 talarów ustanowioną. Ażeby zaś i zasady, podług których taxa ta Medykamentów ułożoną została, mogły być bardziey zgłębiane, i sposób postępowania ile możności wydосkonalony, umieszczony jest na początku wyciąg z uwag, podanych przez osoby, które nad tém pracowały.

w Berlinie dnia 1. Października 1815.

Królewskie Ministerium Spraw Wewnętrznych.

(podp.)

von Schuckmann.

Taxy medycynalney, mającey podług tego obwieszczenia od dnia 1. Grudnia r. b. ważność w Królewsko-Pruskich państwach, dostać można za cenę 2 Złot. w Registraturze Królewsko-Pruskiej Kommissyi Regencyiney.

Poznań dnia 4. Grudnia 1815.

Królewsko-Pruski Naczelnny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

OBWIESCZENIE.

Jego Królewska Mość przez ustawę gabinetową z dnia 13. Września r. b. raczył rozkazać, ażeby Duchowieństwo, co do dochodów jego w powszechności zwrócone znowu było do stanu, w jakim się przed rokiem 1806 znajdowało, i żeby temuż odjęte były wszelkie ciężary, które wypadki wojenne od owej epoki na stan pomieniony złożyły.

W celu dopełnienia tego Najwyższego rozkazu, na mocy doszłej mnie w tej mierze dyspozycji Królewskiego Ministerium Spraw Wewnętrznych, wydane już zostały potrzebne rozporządzenia.
Poznań dnia 4. Grudnia 1815.

Król, Pruski Naczelnny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

O B W I E S C Z E N I E.

Przepis dawniejszy

wedle którego wszelkie fabrykаты, wchodzące z Wielkiego Xięstwa Poznańskiego do dawnych Królewskich Prowincyi, w tychże podarkowi Konsumcyjnemu po $8\frac{1}{3}$ procentu ulegać mają, obiasnił JW. Minister Przy. hodo w reskryptem z dnia 27. z. m. w taki sposób: że jeżeli takowe fabrykаты opłacały dawniej mniejszy podatek od powyż ustanowionego, naówczas tenże mniejszy podatek i na przyszłość w miejsce wyższego po $8\frac{1}{3}$ procentu pobierany być ma, zaś wyższa ilość po $8\frac{1}{3}$ procentu uważać się będzie tylko jako maximum podatku od takowych z Xięstwa Poznańskiego wchodzących artykułów, które przedtem opłacały wyższy podatek Konsumcyny, lub których wprowad był zakazanym.
Postanowienie to podaje się niniejszemu do publicznej wiadomości.

Poznań dnia 2. Grudnia 1815.

Królewsko-Pruski Naczelnny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

O B W I E S C Z E N I E.

Przez wyższą Władzę dozwolonym zwowu został wprowad wszelkich fabrykatów Xięstwa Saskiego do innych Królewsko-Pruskich Prowincyi za opłaceniem podatku Konsumcyjnego po $8\frac{1}{3}$ procentu.

Gdy uchwała ta ma na celu wzrost wolnego handlu Xięstwa Saskiego i wzniesienie przemysłu onegoż, bez sprzyiania większą względnością plodom rzeczonego Xięstwa w spółubieganiu się z płodami innych Prowincyi, zaczęło wynika ztąd, iż nie jest zamiarem, fabrykаты Xięstwa Saskiego, których wprowad już dawniej za mniejszą opłatą niż po $8\frac{1}{3}$ procentu do innych Królewsko-Pruskich Prowincyi był dozwolony, na przyszłość pod wyższą od dotychczasowej podciągać opłatę.

W tym względzie postanowił JW. Minister Przychodów, iż takowe fabrykаты i nadal za dotychczasową niższą opłatą wprowadzane być mają, i że zasada opłaty po $8\frac{1}{3}$ procentu tylko tam ma miejsce, gdzie dotychczas wcale żaden lub wyższy impost był ustanowiony.

O tém rozporządzeniu uwiadamia się trudniąca się handlem Publiczność.

Poznań dnia 2. Grudnia 1815.

Królewsko-Pruski Naczelnny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Z Berlina dnia 7. Grudnia.

Generał Porucznik Hrabia *Lottum* przybył tu z *Poczdamu*, a Generał-Maior *Braun* od wojska.

Dnia 9. Grudnia.

Przybyły tu nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Wirtembergskiego przy tutejszym dworze, Generał Maior *Neuffer*, otrzymał dnia 5. t. m. wstępną audyencyą u N. Króla, na której miał zaszczyt podać swe listy wierzytelne.

Tegoż dnia raczył N. Pan dać posłuchanie przysłanemu tu od Króla Szwedzkiego z acze,

golném poleceniem, Generałowi-Porucznikowi *Boye*.

Jego Królewska Wysokość, Xiążę *Oranii*, przybył tu wczoray z *Akwizgranu*, i stanął w swym pałacu.

Wczoray w południe, między 12. i 1. godziną, przybył tu z *Frankfortu* w pożądanym stanie zdrowia, JO. Xiążę Arcy-Kancierz *Hardenberg*.

Generał *Karlowitz* przybył z *Drezna*. Siodmy pułk huzarów, dowództwa Maiora *Meyer*, wyruszył do *Poznańa*.

Z Warszawy d. 5. Grudnia.

Dnia 3. b. m. w chwili południowej, N. Pan po trzytygodniowym pobycie, opuścił *Warszawę*, udając się do *Petersburga*. Towarzyszył Monarsze przez miasto W. Prezydent Policji z asystencyą, od rogatek zaś Pragskich W. Poddrefekt powiatu Warszawskiego, z gwardyą honorową, aż do granicy powiatu. O godzinie wpół do zgiey po południu, przybył N. Monarcha do *Okuniewa*, stacyi przeprzęgowej z *Warszawy*, na której przyjęty był od JW. Prefekta departamentowego, Wgo Podprefekta Powiatu Stanisławowskiego, i gwardyi honorowej. W czasie przeprzegu koni, przed domem Poczt-Mistrza miejscowego, N. Pan raczył łaskawie przyjąć prozbę, przez czterech małych synów Pani *Arndt*, z domu *Maignon*, Pocztmistrzowej stacyi *Okuniewa* podaną, w której upraszała miłościwego Pana, aby syna iey piątego, niedawno narodzonego, do chrztu trzymać raczył. Przychylił się do tey prozby łaskawy Monarcha, i obecnemu JW. Prefektowi, przy obrzędzie chrztu zastąpić siebie polecił, po czém w dalszą puścił się podróż.

Drogą zawsze będzie dla Polaków pamiątka pobytu miłościwego Pana w *Warszawie*. Wkrótce ważne urządzenia z woli Najwyższej ogłosić się mające, okażą Oycowską iego dla nowych poddanych pieczęć i względy. Aż do tey chwili wstrzymujemy się od wszelkich przedwczesnych doniesień.

W tych dniach miesiąca bieżącego, Rada Muncypalna miasta stołecznego *Warszawy*, i W. *Stanisław Węgrzecki* Prezydent Muncypalności tey stolicy, iako tłumacze uczuć naczulęzey wdzięczności ohywateli i mieszkańców całego miasta, dla JO. Xięcia Jmci *Barclay de Tolly* Feldmarszałka woysk Rossyjskich, i osób najwyższy Rząd tymczasowy Xięstwa Warszawskiego składających, bite medale na pamiątkę czci i uszanowania dla mężów, którzy przewodem namiestnictwa

powierzonego, idąc drogą powołania swego, zawsze i ciągle stolicę tę zaszczycał opieką, tymże mężom, to jest: JO. Xięciu Jegomości *Barclay de Tolly* Feldmarszałkowi, na ręce JW. *Łanskoj* Prezesa naywyższej Władzy namiestniczey Królestwa Polskiego, tudzież samemu JW. *Łanskoj* Prezesowi, JW. *Nowosilcoff* Vice-Prezesowi, JW. *Wawrzeckiemu*, i JO. Xięciu Jmci *Lubeckiemu* członkom naywyższej Władzy namiestniczey tymczasowej Królestwa Polskiego, przy dołączonych w szczególności do każdego z JJO. i JJWW. osób adressach, zapewniających niewygasłą nigdy w ich sercach pamięć i wdzięczność, mieli zaszczyt ofiarować i złożyć, które przez wspomniane szanowne osoby łaskawie przyjętemi zostały.

Dnia 28. z. m., deputacya Towarzystwa Dobroczynności, mając na czele JW. *Wawrzeckiego* członka Rządu tymczasowego, miała audyencyą u N. Pana. Monarcha pochwalił dobroczynny zamiar Instytucyi, i zapewnił Deputacyą o swojej nayłaskawszey opiece.

W tych dniach przechodził przez *Warszawę*, piękny pułk kiryssyerów Rossyjskich.

Z Frankfortu dnia 1. Grudnia.

Dnia 28. wieczorem przybył tu JO. Xięże *Hardenberg*, i stanął w pałacu Xięcia *Prin i Taxis*. Podobnie przybyli tu JW. Minister stanu Baron *Humboldt*, Baron *Martens*, Posel Hanowerski przy związku Niemieckim, Pan *Schmidt*, Pełnomocnik miasta *Bremy*, Austriacki rzeczywisty Radca tajny Baron *Wessenberg*, Nassauski Minister stanu Baron *Biberstein*, Królewsko-Pruski tajny Radca stanu Pan *Stuegemann*.

Dnia 30. przysięgnął tu pierwszy batalion 27. Pruskiego pólku liniowego i pierwszy batalion siły zbrojney Marchii Elektoralney, tudzież 2. szwadrony ułanów. Wszystko to należy do 10. Brygady 3. korpusu.

Generał Porucznik *Thielemann* jest tu spodziewany.

Z Braxelli dnia 29. Listopada.

Przyciągnęła tu dziś druga kolumna pierwszego korpusu Pruskiego. (Wczoraj stała pierwsza.) Wojsko to tak pięknie jest postawione i tak dosadnie przybrane, iżby sądzić należało, że się patrzy na wojowników, którzy tylko garnizon odmieniają. Nikt na niem niepostrzeżona trudów i przykrości tak straszliwej wyprawy wojennej, jaką w tym roku odbyło.

Od granicy Francuskiej d. 20. Listopada.

W liście z Paryża dnia 17. t. m. donoszą co następuje: „Niechęć ludu Francuskiego obciąża się coraz głośniej; wciąż tu bardzo wiele osób aresztują; nareszcie miejsca dla nich przybraknie. Zuchwalstwo w rozmaitej postaci się pojawia; widać jak wielu z nakrytą głową zagląda w oczy Królowi; widać innych przebiegających ulice z przypiętym do ust papierem, na którym często-kroć jest napis: *Niech żyje Cesarz!* Chwytając takich zuchwalców i pakują do kozy. Dziś rano wchodzi tu Rosyjanie i Prusacy; ostatni składać będą większą liczbę z pozostałych tu 40,000 ludzi. Ale nie jestże pierwszym obowiązkiem Francuzów, przywiązanych do prawego Monarchy Francji, ażeby się zań poświęcili; zaiste większymby to dla nich było zaszczytem, aniżeli uganiać się za posiadłościami i wywieranie zemsty.”

Z Paryża d. 23. Listopada.

Process Marszałka Ney.

Oto jest opisanie posiedzenia Izby Parów dnia 21. m. b. w procesie Marszałka Ney.

To publiczne posiedzenie zaczyna się o 11. godzinie. Wchodzi na salę Ministrowie sprawiedliwości, marynarki i spraw wewnętrznych. Parowie zabierają swe miejsca, a Kanclerz zagaia posiedzenie, przemawiając następujące do zgromadzenia słowa:

„Marszałek Ney, oskarżony o zdradziectwo, tej chwili stanie w tém kole. Oświadczam wiedzom, że im niewolno dawać znaków pochwały lub nagany; powinnością ich jest

naygłębsze zachować milczenie podczas obrony oskarżonego i zeznań świadków. Daję rozkaz sile zbrojnej, ażeby aresztowała każdego, kto by się poważył naruszyć uszanowanie, jakie się temu zgromadzeniu, lub przestąpić chciał granicę szacunku, jaki się nieszczęściu przynależy. Niech dane będzie wnieście świadkom.”

Wchodzi na salę sześciu świadków; za nimi Marszałek Ney, prowadzony od czterech grenadyerów gwardyi; śiada pomiędzy swymi dwoma obrońcami, PP. *Berryer* i *Dupin*.

Kanclerz wzywa każdego Para po nazwisku. PP. *Vaubois*, *Julius Polignac*, *Brancas*, *Broghio*, *Valmy* (Marszałek *Kellermann*) i *Testu de Tracy*, nie są przytomni.

Zapytany Oskarżony, daje objaśnienie względem swego nazwiska i stanu. Późem czytane są obydwie ustawy Królewskie, upoważniające Izbę Parów do sądzenia go, a nakoniec akt oskarżenia, z którego okazuje się, iż Marszałek obwiniony jest:

1) iż utrzymywał z *Bonapartem* porozumienie, w celu ułatwienia mu i rotom jego wnieścia do *Francji*, wydania mu miast, twierdz, magazynów i arsenałów, wspierania go pieniędzmi i ludźmi, i przyspieszenia jego postępu przez to, iż się starał zachwiać wierność Oficerów i żołnierzy;

2) iż stanął na czele uzbrojonych rot i wojska, i dowodził niemi w zamiarze zdobycia miast na korzyść *Bonapartego* i opierania się wyprowadzonej przeciwko niemu potęgze wojennej;

3) iż z częścią swego wojska przeszedł do nieprzyjaciela;

4) iż przez miane w publicznych miejscach mowy, przez drukowane i wywieszane pisma poduczał bezpośrednio obywateli do uzbrajania się jeden przeciwko drugiemu;

5) iż zagrzewał swych Kolegów, ażeby przechodzili na stronę nieprzyjaciela; i nakoniec,

6) iż się dopuścił zdrady przeciw Królowi

i państwu, i należał do śpisku, mającego na celu obalenie rządu, zmianę sukcesyi tronu, i zapalenie wojny domowej przez podburzenie jednego mieszkańca przeciwko drugiemu.

Potem przemawia Kanclerz następujące słowa do Marszałka:

„Wielkie jest podeyrzenie, które WPana obciąża; stémwszystkiém niełękaysię z strony Izby Parów smutney przedwczesney opinii, któraby zajątrzenie przeciw zwałoney na WPana zbrodni, w pospolitym sądzie wzbudzić mogła; owszem tuszyć sobie możesz wszystko po chlubnych wspomnieniach, do imienia Twego przywiązanych; tłumacz się przeto bez najmniejszey boiaźni; a tymczasem, jeżeli masz jakie zarzuty przeciw sądowej powadze Izby, wzywam WPana, ażebyś się z niemi popisywał.“

Na to odpowiada Marszałek, iż ma kilka podobnych zarzutów do przełożenia Izbie przez swego obrońcę, i uprasza iey o łaskawe ucho.

P. *Berryer* zabiera głos i stara się dowieśdź, że Izba tylko na mocy prawa, nie zaś szczególney ustawy Królewskiej, podjąć się może procedury przeciw Marszałkowi *Ney*; opiera swe twierdzenie na 4. i 33cim artykule ustawy Konstytucyjney, i wnosi o to, ażeby Izba wstrzymała się z oskarżeniem tak długo, dopóki rzeczone prawo w zwyczajnym sposobie niezapadnie.

Obronca ten przytoczywszy, w głośno odczytaniem długiem piśmie, wszystkie powody, któremi wniosek swój poprzeć był w stanie, prosi Izby, ażeby przystąpiła do wysłuchania świadków na korzyść Oskarżonego, z których jedynie dla zbyteczney skwapliwości niewyprowadzono jeszcze indagacyi i zgola uskarżał się na niemożność, w którą, dla krótkości czasu, wprawiony jest obrońca Marszałka, końcem wypracowania obrony iego.

Kommissarz Królewski, Pan *Bellart*, wstała ze swego miejsca, i oświadcza, iż mu wiadomo, że Oskarżony wnoszeniem rozli-

cznych zarzutów przeciwko sądowej powadze Izby, stara się przeciągać proces w odwłokę; lecz on protestuje się przeciwko szkodliwym skutkom powolnego biegu sądowicznego, i uprasza Izbę, ażeby nakazała Marszałkowi podanie razem wszystkich zarzutów, iżby iedna w tey mierze nastąpić mogła decyzya. Drugi obrońca Marszałka, Pan *Dupin*, zbiła tę porywczosć w krótkości iasnymi i bardzo dobitnymi słowy.

Członki Izby Parów oddalaia się na obradę. Powróciwszy oświadcza Prezes, iż Królewscy Kommissarze mają być w tym punkcie słuchani; poczem Królewski Prokurator w imieniu tychże nalega, ażeby niebawnie przystąpiono do osądzenia Oskarżonego. Process ten obchodzi całą *Francyją Europę*. Prawo, do którego się Marszałek odwołuje, jest zbyteczne i służyłoby tylko do przewleczenia toku rzeczy. Władza Króla tak jest wielka, iż Król Jmć mocen jest zadecydować, czyli Izba Parów jest dostatecznie uorganizowaną do sądenia Marszałka *Ney*, kiedy akt Konstytucyjny upoważnia Króla do wydawania ustaw, iakich dobro kraju wymaga.

Powstaie Pan *Dupin* przeciwko temu wnioskowi, a członki Izby naradziają się powtórnie na osobności. Powróciwszy z sekretney obrady, zapowiada Prezes: „Izba rozkazuje, ażeby Marszałek *Ney*, tak swe preiudycyalne, iako też inne wnioski, razem zebrane, przedłożył. Izba odracza swe posiedzenie w tym zamiarze do następującego czwartku dnia 23. m. b.“

Przeciw temu wyrokowi chce się Pan *Berryer* protestować z powodu niedostatecznego terminu; lecz Prezes, odpowiada mu na to: Słyszales WPan uchwałę Izby. Marszałek *Ney* powraca znou do więzienia i na tém kończy się posiedzenie.

Woysko utrzymujące straż zewnątrz i wewnątrz pałacu, składało się z gwardyi konney, muszkietarów, Królewskich grenadyerów, gwardyi narodowej i weteranów.

W *Nismes* doznali Protestanci w dniu 12. m. b. nowych prześladowań i złego obęyscia. Dowódca Departamentowy, Generał Hrabia *de La Garde* (*), chcący powściągnąć srożący się fanatyzm, został przy tej okazji wystrzałem z pistoletu śmiertelnie ranny. To smutne zdarzenie skłoniło Xięcia *Angouleme*, do udania się z *Tuluzy* do *Nismes*. Król ledwo dowiedziawszy się o tym wypadku, wydał następującą ustawę: „W mieście *Nismes* szkaradną spełniono zbrodnię. Wbrew ustawie konstytucyjnej, która uznając religią katolicką za religią stanu, wszystkim innym religiom zapewnia opiekę i wolność, oburzyli się wicherzyciele przeciw otwarciu kościoła Protestantckiego. Nasz dowódca wojskowy, który starał się rozproszyć ich napomnieniem, zanim chciał przystąpić do gwałtownych środków, został zamordowany, a morderca jego znalazł przytułek przeciwko ścigającej go ręce sprawiedliwości. Gdyby takowa zbrodnia uszła bezkarnie, nie byłoby praw, rządu, spokojności, a Ministrowie samiby się godnymi ukarania stali. Rozkazaliśmy przeto i rozkazujemy: Artykuł 1. Pod kierunkiem naszego Generalnego Prokuratora, ma być niezwłocznie sądzony sprawca mordu na osobie Generała *La Garde* doko-

(*) Generał *La Garde* żył przed kilkanastu laty jako Emigrant w *Petersburgu*, wszedł w Rosyjską służbę i postąpił aż do rangi Generała Porucznika. Cesarz mianował go swym Szambelanem. Później Król Francuzki powierzył mu najsekretniejsze i najważniejsze zlecenia. W *Nismes* zniszczyć miał zarod zaburzeń. Kazał on także poimać jednego zapaleńca, nazwiskiem *Trestaillon*, który własną ręką czterem przelł Protestanów, i wysłał go jako więźnia do *Montpellier*. To było jego nieštěściem. Albowiem zanim go mógł odeśłać, już go przyjaciele jego ocalili i życie Generała zagrażali. Ten rozproszył ich wprowadzeniem na plac dwóch pułków strzelców. Lecz te ledwo znówu się oddaliły, gdy stronnicy *Trestaillona* miarkę swego czarnego zamysłu spełnili.

nanego, niemniej sprawy i spółnicy buntu w *Nismes* dnia 12. t. m. 2) Posłana być ma do tego miasta dostateczna liczba wojska, i kosztem mieszczan tak długo żywiona, dopóki morderca i jego spółnicy przed sąd nie będą stawieni. 3) Odebrana być ma broń tym mieszkańcom, którzy nie mają prawa liczyć się do gwardyi narodowej.

Dnia 27. Listopada.

Dnia 23. po mszy byli na pożegnaniu u Króla, Xiążę Wirtemberski, Xiążę *Mettelnich*, i Baron *Muffling* (Gubernator *Paryża*). Jego Królewska Mość Xiążę *August* Pruski iadł obiad u wdowiłej Xiężney Orleańskiej. Na wieczór tegoż dnia wprowadził Xiążę *Duras* Hrabinę *La Valette* na audyencyą do Króla, która długo trwała. Zasmucenie Hrabiny przy odcyściu i jej łzy rzęsiście, kazały się domyslać, iż niemógł Król pójść przy tej okazji za technącemi ludzkością uczuciami swego serca. (Także u Xięcia *Richelieu* miała Hrabina audyencyą.)

Dnia 24. dał Król audyencyą Posłowi Neapolitańskiemu a potem Generalowi Porucznikowi *Ziethen*, naczelnemu dowódcy wojska Pruskiego pozostającego we *Francyi*.

Dnia 25. o godzinie 11. zebrała się Izba Parów w celu słuchania nowego traktatu, który iey przez Ministrów Królewskich miał być udzielonym. Ministrowie sprawiedliwości, spraw zagranicznych, spraw wewnętrżnych, woyny, marynarki i przychodów zostali wprowadzeni, a Prezes rady Ministrów, Xiążę *Richelieu*, miał mowę.

Przedwczora wygotowano w biurze wojennym rozkazy i instrukcyę dla Kommissarzów, mających zlecenie, wydać wojskom sprzymierzonym twierdze, które miały być przez nie obsadzone. Polecenia ich tak są nagłe, iż w 24. godzin po ich odebraniu wyieżdżać muszą z *Paryża*.

Process Marszałka Ney.

Posiedzenie z dnia 23. Listopada.

Posiedzenie to zaczyna się o godzinie 11.

Pomiędzy świadkami stawa także Xiażę Albuferi (Marszałek *Suchet*). Prezes zleca obrońcom Marszałka *Ney*, ażeby nieważności skargi w przytomności jego dowodzili. Generalny Prokurator, Pan *Bellard*, zbiia wnioski tak Pana *Berryer*, iako też Pana *Dupin*, poczem Prezes zapytuje się obydwóch obrońców, czy mają jeszcze co przydać do swoich wywodów. Pan *Berryer* robi jeszcze niektóre dodatkowe uwagi, po których Parowie oddalają się do sali obrad sekretnych. Za ich z teyże powrotem, oświadcza Kanclerz i Prezes, co następuje: „Izba Parów przyjmuje powody Królewskich Kommissarzy, a przywiedzione na stronę Marszałka *Ney* powody, za niedostateczne ogłasza; stanowi przeto, ażeby przystąpiono do badania i sądzenia sprawy.“ Potem powstało, między Królewskimi Prokuratorami a obrońcami Marszałka *Ney*, przepieranie się słowne względem większej lub mniejszej potrzeby słuchania nowych świadków. Parowie oddalają się powtórnie na obradę. Powróciwszy, oświadcza Kanclerz, iż Izba gotową jest odroczyć posiedzenie stosownie do żądania Oskarżonego. Po wysłuchaniu w tey mierze Królewskich Kommissarzy, posiedzenie do spisania, roztrząśnienia i osądzenia tey sprawy, na poniedziałek dnia 4 Grudnia, godzinę 10. przed południem, bez wszelkiej dalszej przewłoki, odroczonem zostało. Była godzina 7. wieczorna, a Kanclerz ogłosił posiedzenie za ukończone. Nazajutrz zrana o godzinie 6. odprowadzony znowu został Marszałek *Ney*, pod liczną strażą żanda mów i konney gwardyi narodowej, z pałacu Izby Parów do więzienia *Conciergerie*.

Rana Generała *La Garde* w *Nismes* niema być śmiertelną. Wydobyto kulę, a febra zwolniała. Xiażę *Angouleme* ledwo się dowiedział o tym nieszczęśliwym wypadku w *Nismes*, przy którym także 80letni Kaznodzieia Protestancki, Xiażdz *Desmont*, życie utracił, udał się tamże i przybył dnia 5.

Jego Królewicowska Mość oświadczył wyraźnie, iż nabożeństwo w kościołach Protestanckich odbywać się ma iak dawniej, wolno i bezprzeszkodnie, że wprawdzie religia Rzymsko Katolicka iest panującą, lecz że wszelkie inne religie i wyrządzanie czei Bogu, są dozwolone i cierpiane. Xiażę *Angouleme* udał się z *Nismes* przez *Valence* do *Grenobli*.

Prawa tyczące się Izby obrachunkowej, które iuż było przeszło przez Izbę Parów, odrzuciła Izba Deputowanych w 145 przeciw 142 głosom.

Dnia 28. Listopada.

Nigdy jeszcze nie był Król pozdrawiany serdeczniejszemi okrzyki ludu, iak wczoray w południe, gdy mu się po mszy z balkonu pokazał.

Na podziękowanie Prezesa Izby Deputowanych, Pana *Leiné*, za udzielony Izbie traktat pokoju, odpowiedział Król: „Gdybym był Królem innego kraju, mógłbym być utracić nadzieję; lecz tak nierozpacza nigdy Król Francuzki, dopóki ma Francuzów przed sobą. Niechay sobie podadzą nawzajem ręce, a zagoją się nasze rany.“

Także Marszałek *Soult* chce się oczyścić przed sądem ze swego postępowania.

Generał *Drouot*, który towarzyszył *Ronapartemu* na wyspę *Elbę*, żądał i uzyskał pozwolenie, bydź stawionym przed sąd po Marszałku *Ney*. Generałowie *Dufour* i *Pouget* są aresztowani.

W *Nismes* wszystko się znowu uciszyło od dnia 17.

Warunki traktatu pokoju, bardzo smutne sprawiły wrażenie na Królu i Xięciu *Kondeuszu*.

W końcu tego miesiąca spodziewany tu iest powrotem Marszałek *Macdonald*. Zwińnięcie dotychczasowego woyska Francuzkiego, bliskiem iest ukończenia.

Z wyższego rozkazu zakazano w *Lille* zagraniczne gazety.

Generałowie *Grouchy*, *Lefevre Desnou-*

etes, Gilly i Milhaud są aresztowani. Upewniają: iż 15,000 Marsylijanów podało Xięciu *Angouleme* prośbę, ażeby oddać pod sąd Marszałka *Massenę* za to, iż niedozwolił mieszkańcom *Marsylii* ięcia się broni przeciw *Bonapartemu*.

Pod oknami Króla słyszeć się dały głosy: „*Niech żyje Król! Przebaczenie dla Marszałka Ney!*“

Z Londynu dnia 28. Listopada.

Dnia 30. t. m., ma tu być publicznie ogłoszony traktat pokoju. Odprawi się także nabożeństwo z tego powodu.

Dnia 25. zjechał Xiążę Regent do *Londynu* i przyjął odwiedziny swoich braci, a dnia 27. były pokoje. Potem odbyła się tajna rada.

Żona Marszałka *Neya* pisała list do Xiążęcia Regenta. Odpowiedź nie stała się wiadomą.

Głoszą, iż Xiążę *Wellington* przybędzie tu na niebawmi czas.

Prywatne listy z *Paryża* donoszą, iż *Fouché* zostanie odwołanym z *Drezna* i przed sąd stawionym; podobnie że kilku Marszałków, mianowicie ci, którzy się wymawiali od sądenia sprawy Marszałka *Ney*, Francją opuszczą. O *Massenie* powszechnie to twierdzą. Głoszono nawet, że Pan *de Caze*, Minister Policyi, wydał na dniu 2. rozkaz aresztowania go, lecz że urzędnicy policyjni za późno przybyli, ponieważ Marszałek przeznawiając co go czeka, opuścił swe mieszkanie i miasto 6. lub 8. godzinami przedtem. Niewiadomo, gdzie się podział.

Ione gazety donoszą z *Paryża*, iż przed kilkoma dniami, na jednym z tamiecznych mniejszych teatrów, powstała bardzo wrzaskliwa kłótnia między Angielskimi Oficerami i policją Francuską. Wystawiano na tym teatrze nieobyczajną satyrę na Anglików; Oficerowie syczeli, ażeby ją przerwać; z tego powodu chciano ich przymusić do opuszczenia teatru, lecz na próżno. Zapowiedziano tę sztukę na następujący dzień, lecz później została cofniętą.

Zdobyty pod *Waterloo* powóz *Bonaparte*go miał kupić Xiążę Regent za 3000 gwineów.

Powiadają, iż Pan *Maddison*, Prezydent zjednoczonych stanów Amerykańskich nie przyjął odwiedzin *Józefa Bonaparte*go.

Gazeta dworska *Madrycka* zawiera depeszę Vice-Króla *Peru*, *Markiza de la Concordia* z dnia 27. Czerwca, w której tenże zdał szczegółową sprawę o wielkiem zwycięztwie, które Marszałek polny *Don Juan Ramirez* odniósł nad rokoszanami w prowincyi *Cusco*, i potem zabrał bez oporu ięystolicę. Vice-Król porównywa to zwycięztwo ze zwycięztwem, które *Cortez*, podług dzieiopisa *Solis*, otrzymał na czele garstki woyska w dolinie *Orumba* nad 200,000 *Mexikanów*.

Listy z *Paryża* powtórnie donoszą, że mnóstwo siepaczków *Bonaparte*go wynosi się do *Ameryki*. *Caulincourt* wysłał iaż tamże cały swój majątek, dwa milliony wynoszący, dla zakupienia tam znacznych włości. Wszystko to dowodzi stałość terażniejszego rządu Francuskiego.

U W I A D O M I E N I E.

Przepisany naywyższą ustawą stępel gazetowy użyty także będzie do gazety W. Xięstwa *Poznańskiego* począwszy od pierwszego Kwartału następującego roku 1816, przez co cena tężey gazety podwyższa się 6 dgroszami na Kwartał. Podpisana *Expedycja* uwiadomia o tem Szanownych Prenumerantów rzeczony gazety.

Poznań dnia 8. Grudnia 1815.

Expedycja Gazet.

Dodatek

OBWIESZCZENIE.

Z dyspozycji Władzy Najwyższej mają być sprawione dwie nowe stągwie do wody przy Fontannie w rynku stągwie. Do licytacji dostawienia takowych stągwiów za najmniejszą cenę, wyznaczony jest termin na dzień 21. teraźniejszego miesiąca o godzinie trzeciej zrana na ratuszu w Izbie Sessyonalnej, na który wszyscy do takowych dostawy ochotę mający zzywają się. Anszlag i kondycje na terminie licytacji przeczytane będą, i najmniejszy żądający może się spodziewać tej entrepryzy za approbata Wyższej Władzy.

Poznań dnia 8. Grudnia 1815.

J. K. Mł. Dyrektor Policyi.

Doniesienie. W celu zniweczenia fałszywie rozniesionej wiadomości, iakobym zaprzestał prowadzonego dotąd handlu zboża wodą, lecz innymi poświęcić się interessom, donoszę niniejszemu moim przyjaciółom handlowym, iako też wysokim Państwowym i urzędnikom, iż nietylko rzeczony zwyczaj handel zboża iak dotąd kontynuuję, ale oraz że prócz tego założyłem handel sukna i bielizny stołowej i dostać u mnie można sukien w najgustowniejszych kolorach w pierwszym i ostatnim gatunku, niemniej obrusów, serwet, ręczników w tle adamaszkowym i cwylišków, garniturów, na kopy i łokciami, serwet do kawy w różnych gatunkach w tle adamaszkowym i potiedwabnych nayslepszego gatunku, a to za naysłuszniejsze ceny.

Sklep mój do tego handlu nie jest jeszcze ukończony i dopiero może na nowy Rok będzie mógł być otwarty, dla tego zniewolony jestem upraszać Szanowną Publiczność, aby mnie odwiedza niem swem w pomieszkaniu mem pod liczbą 387. na Garbarach tymczasowo zastępczą raczyła, gdzie nayskorszą i naysztetelniejszą przyrzekam posługę; także przez ciąg następującego iarmarku mieć będę w rynku także z temi nowemi gustownemi towarami.

J. Caro.

Uwiedomienie. Młodzieniec beżenny, posiadający język Polski iakoli Niemiecki iżyczący dla siebie znaleźć miejsce, może się zgłosić u J. Biedermana, Patrona przy Trybunale Departamentu Poznańskiego, w kamienicy J. Pana M. Pawłowskiego, kupca tutejszego, w rynku pod Nrm 63.

Poznań dnia 3. Grudnia 1815.

Uwiedomienie. JW. Łukasz Łudzka, z Bnińska, bywszy Sędzia Poznański i Poseł na Sejm walny Warszawski, Marszałek Nowogród-Wołyński, orderów orła białego i S. S. Kawaler, w roku 1791 W. Woyciechowi Łukomskiemu, a w roku 1792 W. Bartłomiejowi Łukomskiemu, braciom rodzonym, pierwszemu na 100,000 Złot. pols., a drugiemu na 179,000 Złot. pols. rewersa na siebie popodpisywał, nawzałem zaś ciż bracia, rodzeni WW. Łukomscy, własnoręcznie zapewnili, iż takowych summ nigdy JW. Łukaszowi Bnińskiemu niepożyczali, i upominać się o to żadnego prawa, ani ich successorowie niemają, gdyż tylko dla ostentacyi w swych interessach takowe rewersa uzyskali, zeznają; gdy zaś W. Woyciech Łukomski zeznał, że skrypt iemu dany już dawno zwrocił JW. Bnińskiemu, a W. Bartłomiej Łukomski w roku 1802 własnoręcznie przyznał, iż skrypt iemu dany zgubił, i od pretenzyi, że żadney niemamyż pismem, zabezpiecza, przeto gdzieby się takowe rewersa znajdowały, że żadnego waloru ani znaczenia niemają, niniejszemu się zawiadamia.

Uwiedomienie. Niżej podpisana data do publiczney wiadomości, że JP. Wilhelm Aizerling, Cukiernik, zamieszkały w Kaliszu, zrobił pod dniem 4. Października r. b. przed Notaryuszem Publicznym, Wnym Dobielńskim, transakcyę czyli kontrakt zastawny na 3. wyrażone w tymże urzędowym kontrakcie pokoje w kamienicy moiej tu w Poznaniu pod Nro. 8. w rynku, lecz uzyskawszy odemnie kwit urzędowy, nie wyliczył mi wszystkich pieniędzy wyrażonych w tymże kontrakcie; obawiając się, by ten kontrakt komu innemu niecedował, gdyż zaraz wyrażoną sumę do ciąg hypotecznych podał, zatem nabywca tego zastawnego kontraktu sobie winę przypisać będzie musiał, gdyż ja nietylko pieniędzy wyrażonych w tymże kontrakcie nie oddam, ponieważ mi niezoszły wszystkie wyliczone, lecz i do tychże wyrażonych 3. pokoi, kuchni i piwnicy, przez niedotrzymanie wypłaty zaraz przy kontrakcie w tymże kontrakcie wyrażonych pieniędzy, prawo utraci.

z Wilczyńskich Rogozińska,

wdawa.

Doniesienie. Stancya do naćcia na pierwszym piętrze na ulicy Wrocławskiej, na rogu ulicy Gołębkiej Nro. 238 od nowego roku; zgłosić się można do właściciela pod tymże numerem.

Do przedania. Dóm na *Srodce* w ulicy z ogrodem pod Nrem 48. stojący, także dóm tamże na *Srodce* w rynku z przyległościami pod Nr. 49. będący, iako też dóm na teyże *Srodce* w ulicy pod Nr. 121. z browarem i wszystkimi statkami browarnemi, z sadkiem i ogrodem, wszystkie zaś do sukcesorów *Koperskich* należące, przez publiczną licytacją z mocy wyroku Trybunału cywilnego Departamentu Poznańskiego na terminie dnia 14. Grudnia r. b. w domu pod Nr. 49. na *Srodce* położonym, zrana o godzinie 9.iej odbywać się mającą, za gotowe podług warunków licytacji na terminie ogłosić się mających, w monecie grubej kurs w kraju mającej pieniądze przedane będą. Wzywają się przeto wszyscy chęć kupienia mający do stawienia się na powyższy termin i podania swojej więcej datności.

Poznań dnia 25. Listopada 1815.

Mierzyński, Podśęd. Pozn. Delegowany.

Wezwanie. Pomiędzy *Poznaniem* i *Łubaniem* w polu wyrwał się koń huzarowi dnia 9. t. m. rano o godzinie 7., który dotąd poimany nie został, maści siwey, 4 stop 9 cali wysokości, uzdzeniem prostą i trenzelką z skóry czarney za uzdany, białą derą, popręgiem konopnem przypiętą. Wzywa się przeto poymniżcego o doprowadzenie go do 1go szwadronu 1go pułku huzarów czarnych na *Wildzie* w *Poznaniu*.

w *Poznaniu* dnia 11. Grudnia 1815.

v. Oppen,

Rtmistrz Szef Szwadronu.

Zgubione papiery.

Dnia 10go Grudnia 1815. r. na drodze od *Komornik* do *Poznania* przez nieostrożność człowieka zginał list do Kommissyi Regencyney II. Wydziału adressowany, Numerem 13. oznaczony, w którym znajdowały się następujące papiery: 1) Kontrakt na budowlę we wsi *Fabijanowie* w polskim i niemieckim ięzyku drukowany; 2) Reskrypt Kamery Saskiey na wypłatę 4000 Złot. z *Fayer-Kassy*; 3) Przedstawienie do Kommissyi Regencyney. Ktoby ten list znalazł, uprasza się o oddanie go w *Poznaniu* w rynku pod Nrem. 71 do JPana *Burghardta*, Złotnika, lub w *Komornikach* do Dominium. Oddający odbierze nagrody talarów trzy.

Zginięta klacz. Dnia 4. Grudnia r. b. zginięta mi klacz wieczorem, między *Baranowem* a *Swa-dziniem*; ta klacz jest koloru siwego, sześć lat stara, na prawym oku ma łuszkę. Ktokolwiek

da wiadomość o niej do *Pniew*, przyzwolita odbierze nagrodę.

Stupianowski,

Expedyent Podwód.

OBWIESZCZENIE.

Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Pyzdrskiego podając do publiczney wiadomości, iż klacz gniada, na jedno oko ślepa, przez niejakiego *Józefa Budziszewskiego*, w tutejszym więzieniu osadzonego, około Wielkiej nocy 1814 niewiadomemu właścicielowi na holędrach obszernych, z nazwiska niewiadomych, o milę drogi od wsi *Przecznay* pod *Toruniem* położonych, ukradzioną, do Sądu Policyi Prostey w *Trzemesznie* oddaną i publicznie sprzedaną została, wzywa niewiadomego Właściciela, aby w tutejszym Sądzie na terminie 30. Grudnia r. b. zrana zgłoszwszy się, powodownictwu swej własności, pieniądze za wzmiankowaną klacz zebrane odebrał.

Pyzdry dnia 20. Listopada 1815.

Thomaszczyk.

List gończy.

Gdy się z zeznania Inkułpata *Walentego Mroki* okazało, iż *Kazimierz Mustelak*, który na ostatku w wsi *Chocicz* wielkiej za formala służył, różne popełnił kradzieże, tudzież że *Andrzej Królczak*, o kradzież wołów w wsi *Wiehowie* jest podejrzany, którzy to obwinieni atoli z pobytu swego teraz nieczego nie są wiadomi, i wysledzionemi być nie mogli, wzywamy przeto wszelkie Władze, tak Cywilne iako i Wojskowe, aby na tychże, iako ludzi szkodliwych w społecznosci, podług niżej wyszczególnionego opisu, pilne oko mieć, onychże w razie spostrzeżenia natychmiast arestować i do więzienia tutejszego pod bezpieczną strażą dostawić raczyły.

Wypis tych jest następujący:

- 1) *Kazimierz Mustelak* jest wzrostu miernego, sytuacji szczupłej, twarzy okragłej, oczu szarych, nosa krótkiego, włosów brudno blond, cery bladej bez wąsów, stary około lat 40
- 2) *Andrzej Królczak* jest wzrostu wysokiego, sytuacji miężney, dziubaty, włosów żółtych, oczów szarych, nosa krótkiego, wąsów golonych, ma lat przeszło 40.

Pyzdry dnia 15. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.

LIST GONCZY.

Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Pyzdrskiego rekwiruje wszelkie szanowne władze wojskowe

i cywilne, niemniej prywatne osoby, przy zapewnieniu o wzajemności, aby na Wojciecha Nowackiego i Marcina Budę, w dniu dzisiejszym z tutejszego więzienia uciegłych, o napasę ludzi na publicznej drodze i o zabunek obwinionych, poniżej opisanych, baczną oko mając, tychże pojmawszy, do rekwirującego Sądu pod ścisłą strażą dostawić-kazać raczyły.

1) Wojciech Nowacki ma twarz okrągłą, nieco piegawą, brwi i włosy blond, niskie czoło, nos krótki, oczy niebieskie, wzrost średni; jest rodem z wsi Wszemborze z pod Pyzdr, liczy sobie 21 lat; miał na sobie przy ucieczce spencerek zielony, korzuchem podszyty, spodnie płócienne, bory i okrągły kapelusz.

2) Marcin Buda ma twarz okrągłą, brwi i włosy czarne, czoło niskie, nos mierny; liczy sobie 23 lat, jest rodem z wsi Kołaczkowa pod Pyzdrami położoney; miał na sobie przy ucieczce kamizelę białą wełniakową, spodnie płócienne, bory i kapelusz okrągły.

Pyzdry dnia 6. Grudnia 1815.

Thomaszczyk, v. C.
Reich.

L i s t g o Ń c z y.

Katarzyna Drydryńska, alias Piotrowska, z powodu dopuszczenia się różnych kradzieży w domu więzienia tutejszego osadzona będąc, została w dniu 21. m. b. z mocy rezolucyi sądu swego, d. d. 24. Października r. b., z Pyzdr do Sz. Sądu Policji Poprawczej obwodu Poznańskiego na transport oddana; gdy zaś taż niewiasta na transporcie między Młostawiem a Winogorą przez uszczelnioną zdradę znalazła sposobność do ucieczki, a nam na schwytaniu iey wiele zależy, wzywamy przeto niniejszém wszelkie Szanowne Władze, tak cywilne iako i wojskowe, niemniej Szan. Dominia i prywatne osoby, ażeby Katarzynę Drydryńską, alias Piotrowską, gdzieby tylko spostrzeżoną została, natychmiast schwycić i pod strażą pewną do sądu tutejszego dostawić i nakazać raczyły.

Opis iey jest następujący:

Włosy i brwi ciemno rudawe, czoło niskiego, nosa pociągłego, twarzy pociągłej brunatney, oczy czarne; szczerbata; i w zadnich zębów dwóch brakuie, u góry i u dołu jednego, wzrostu średniego, lat liczy 32. Co do odzieży, miała na sobie spodnik płócienny niebieskiego koloru, kaftanik granatowy, z czarnym axamitnym kołnierzem i takimi wytgami na rękawach; na

głowie kapka czerwona chustką tyfrykową obwiązana, w trzewikach bez pończoch.

Pyzdry dnia 24. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policji Poprawczej
Obwodu Pyzdrowskiego.

K a u l f u s.

Reich.

L i s t g o Ń c z y.

Mateusz Stankiewicz, z professyi strycharz, chłop, lat czterdzieści liczący, rodem z wsi Siemianie Powiatu Ostrzeszowskiego, ostatnie iego zamieszkanie w wsi Wrotyczy, Powiecie Odolanowskim, o różne kradzieże obwiniony, do Sądu podpisanego d. d. 17. m. r. b. pod strażą dostawiony, wzrostu pomiernego, figury prostey, rąk i nóg zdrowych, włosów na głowie żółtawych, krótkich i rzadkich, brwiów nieco ciemnych, wąsów brody i piesaków zgolonych żółtawo rzadko porastających, oczów niebieskich, nosa małego, twarzy pociągłej, chudej i cokolwiek ospowatej, ponuro wygląda, i przewlekłe wymawia. Odzież iego w czasie aresztu: na głowie czapka lisia stara z spuszczeniem uszami, opończą czyli płaszcz granatowy, na szyi chustka biała zabudzona, kaftanik spodem, spodnie parciene, bory dobre chłopskie, nieco już przechodzone. Zbrodniarz ten wraz z współnikami swym, Michałem Laskowskim, alias Moskatem, którego opis oddzielnie podany będzie, dnia 19. m. t. na transport do Pyzdr oddany, w dniu 22. t. m. pod strażą z Pleszewa w łańcuchkach transportowany, pod wsią Zerniki milę od Pyzdr w Powiecie Pyzdrowskim zbiegł, a lubo zbiegowie ci przez transportujących ścigani byli, przecież bezskutecznie, tylko płaszcz z Mateusza Stankiewicza otrzymali. Gdy na schwytaniu tych zbrodniarzy, wiele zależy, Sąd podpisany wzywa wszelkie Cywilne i Wojskowe Władze, aby pilne na nich dały baczenie, a po ujęciu onych wprost do Sądu naszego, w mieście Ostrowie Niemieckim posiedzenie swe mającego, pod strażą transportować kazwały.

Ostrow dnia 26. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policji Prostey
Powiatu Odolanowskiego.

Gmielewski, Podsek.ek.

Morawski, Pisarz

L I S T G O Ń C Z Y.

Nieiaki M kołay Antobiński, w mieście Grodzisku o kradzież koni podeyrzany, na dniu 21. Października r. b. przed aresztowaniem, obwinieni zaś Jozef Pawlak i Karol Lobenstein, w tym samym

przedmiocie oskarżenia, będąc już transportowanymi z miasta Kościana do tutejszego więzienia, z epistafci transportantów na dniu 30. października t. r. za miastem Szamgilem w boru na drodze zbiegli.

1) Mikołaj Antobiński, mieniący się bydż z Kalisza, jest zrostu średniego, włosów brunet, oczów czarnych, twarzy gładkiej okrągłej, wieku średniego, nosa krótkiego grubego, zarosty, wąsa czarnego, miał na sobie płaszcz sukienny granatowy, pod nim spencer z takiego sukna, przy nim guziki żółte wypukłe, spodnie długie koloru makowego, chustkę na szyi czarną, buty ciągnięte na korkach, westkę kartonową białą w paski wzdłuż niebieskie, kapelusz na głowie czarny, mówi po polsku, niemiecku i rosyjsku.

2) Józef Pawlak, 21 lat stary, religii Katolickiej, rodem z wsi Dusznik w Powiecie Poznańskim, jest zrostu niskiego, włosów blond, twarzy bladej okrągłej, oczów niebieskich, jeszcze się nie goli; na sobie nosi płaszcz z dobrego sukna piaskowego, pod nim spencer z sukna czarnego z białymi guzikami, westkę sukienną, nakrapianą z białymi wypukłymi guzikami, spodnie nankinowe, chustkę na szyi czarną z białymi słakami, buty dobre cięte, mówi po polsku, i rozumie cokolwiek po niemiecku.

3) Karol Lobenstein, jest zrostu niskiego, włosów brunatnych, oczów czarnych wgiętych, twarzy chuderlawej, brunatnej, nosa krótkiego pesy ma czarne; nosi na sobie płaszcz nowy z sukna prochowego z kołnierzem do zdgicia, pod płaszczem spencer z granatowego sukna z białymi guzikami, westkę poł. iedwabną różową, w paski poprzyk żółte z guzikami szmucklerskimi, pantalony manszestrowe ciemno zielone, chustkę na szyi dyftową granatową w białe centki rzucane, buty cięte na model węgierski, mówi dobrze po niemiecku i po polsku. Kapelusz nowy z białą iedwabną podszwawką.

Gdy zwyż wymienieni zbiegli nigdzie stałego zamieszkania nie mają, przeto Sąd tutejszy wzywa wszystkie Szanowne Władze, tak Wojskowe jako i Cywilne, ażeby na rychłe, jako ludzi szkodliwych w społeczeńści, baczną oko mieć i onychże, skoro dostrzeżonymi zostaną, natychmiast aresztować, i pod pewną strażą do Sądu tutejszego doprowadzić kazać raczyły.

Wschowa dnia 21. Listopada 1815.

Królewsko Pruski Sąd Policji Poprawczej
Obwodu Wschowskiego.

List gończy.

Tadeusz Wolny, parobek z wsi Dziatkowka, o zgwałcenie dziecka w trzecim roku obwiniony, znalazł sposobność przed aresztowaniem onegoż do ucieczki; wzywają się przeto wszystkie Władze kratoWE, ażeby na pomienionego arcy wielkiego zbrodniarza Tadeusza Wolnego bażne miały oko, i onegoż wysledziwszy aresztować, i do więzienia Sądu Policji Poprawczej Obwodu Pyzdrowskiego odesłać kazały. Tenże Tadeusz Wolny podług doniesienia Woyta gminy Dziarkowskiej jest rodem z Kobylc Powiatu Gnieźnieńskiego, około 26 lat wieku swego liczący, miernego wzrostu, twarzy okrągłej bladej ospowatej, czarno zarosły, i włosów kędziorowatych czarnych.

Wagrowiec dnia 27. Listopada 1815.

Sąd Pokoju Wydziału Policji
Powiatu Wagrowieckiego.

Gorecki, P.
Ziemski. Brydy.

Ceny zboża w Berlinie

dnia 7. Grudnia (a 42 gr.)

	Tal.	gr.	fen.
Pszonicy	2	10	3
Podley	1	22	10
Żyta	1	17	—
Podlego	1	9	—
Jęczmienia	1	12	7
Podlego	1	3	5
Malego jęczmienia	1	8	—
Podlego	1	3	5
Owsa	1	—	—
Podlego	—	18	—
Grochu	2	4	—
Podlego	1	14	—
Szoczewica	2	18	—

Ceny zboża w Gdańsku

Dnia 2. Grudnia.

	Gdańsk	Zł.	— gr.
Naylepszy pszenicy szefel kupowano po	11	— 12	
Podley dito	8	— 24	
Naylpszego żyta	6	— 15	
Podlego dito	6	— 6	
Naylepszego jęczmienia szefel	5	—	
Podlego dito	4	— 24	
Naylepszego owsa	3	— 15	
Podlego dito	3	—	